

Kokkuvõte loeng-õppusest teemal:

“Eesti lamavtaru kasutamine, selle tarutüübi võimalused”.

Elva mesinduspäev 27. jaanuaril 2007.a.

Lektor: Tõnu Hiimäe.

Mesinduspäev toimus Eesti mesindusprogrammi raames, mida toetab Euroopa Liit

Valdavalt kasutatakse Eestis ja ka Elva piirkonnas eesti lamavtarusid. Õppuse alguses arutati koos mesinikega veebilehel www.mesi.ee avaldatud Maire Valtini hoiatust mesinikele “Et ei tuleks mesinikele hääletu kevad”.

Selles veebiartiklis viidati ohule, et hilja alanud ja sooja talve tõttu võib osa mesilasperesid talvitada halvasti, võib esineda väga varajast hauet ning selle tõttu hilistalvel ka näljahäda. Arutati mõningaid põhitõdesid selle kohta, mida saab mesinik südatalvel või kevad-talvel teha, kui mesilasperesid kimbutab nälg.

Õppuse põhiteema osas räägiti ja arutati eesti lamavtarude erinevatest ehituslikest lahendustest. Sealjuures analüüsiti, miks üks või teine konstruktsiooniline muudatus võiks mesilaste seisukohast olla hea või halb. Näiteks käsitleti suurendatud pikkusega taru (24 kõrge või rohkemgi), samuti taruvöö vormis kõrgendustega taru kasutamist.

Arutati ka eesti taru korral rakendatavaid võimalikke erilisi võtteid:

- kuidas emalahutusvõreaga piirata ema haudmetegevust, milliseid eeliseid see annab ja kas sel viisil saab vähendada mesilasperede sülemlemise ohtu;
- kui palju võib mesilasema eraldamine meetoodangut suurendada (Pollis läbiviidud katsete tulemuste alusel);
- kuidas saab harrastusmesinik lihtsate võtetega eesti taru tingimustes kasvatada noori mesilasemasid;
- kuidas vältida sülemlemist ja mida see mesinikule annab

Kokkuvõttes võiks mesiniku motoks olla:

“Tubli mesinik ei ole see, kellel on palju mesilasperesid, kes annavad kesist saaki, vaid tõeline mesinik saab igalt mesilasperelt kena meesaagi!”